

XIII.4 Smrt zaměstnavatele

Zákoník práce (§ 342) rovněž upravuje postup při smrti zaměstnavatele – fyzické osoby. Rozlišují se tři případy:

- zaměstnavatel podnikal na základě živnostenského oprávnění podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů. V takovém případě mohou oprávněné osoby podle živnostenského zákona pokračovat v živnosti.

Když dojde k pokračování v živnosti, pracovněprávní vztahy zaměstnanců zemřelého zaměstnavatele pokračují beze změny a bez přerušení u nového zaměstnavatele. Pokud k pokračování v živnosti nedojde, základní pracovněprávní vztahy zaměstnanců zemřelého zaměstnavatele zanikají marným uplynutím lhůty 3 měsíců od smrti zaměstnavatele;

- zaměstnavatel podnikal jako poskytovatel zdravotních služeb podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů. V takovém případě mohou oprávněné osoby podle zákona o zdravotních službách pokračovat v poskytování zdravotních služeb.

Když dojde k pokračování v poskytování zdravotních služeb, pracovněprávní vztahy zaměstnanců zemřelého zaměstnavatele pokračují beze změny a bez přerušení u nového zaměstnavatele. Pokud k pokračování v poskytování zdravotních služeb nedojde, základní pracovněprávní vztahy zaměstnanců zemřelého zaměstnavatele zanikají marným uplynutím lhůty 3 měsíců od smrti zaměstnavatele;

- zaměstnavatel vyvíjel jinou činnost než výše uvedenou. V takovém případě smrtí zaměstnavatele základní pracovněprávní vztah zaniká.

Při zániku základního pracovněprávního vztahu smrtí zaměstnavatele vystaví místně příslušná krajská pobočka Úřadu práce zaměstnancům pracujícím na základě pracovní smlouvy nebo dohody o pracovní činnosti na jejich žádost potvrzení o zaměstnání. Vychází přitom z dokladů předložených těmito zaměstnanci.